

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/12/2018
Identifikačné číslo spisu: 7014200195
Dátum vydania rozhodnutia: 24.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7014200195.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci navrhovateľa: K. W., nar. XX. C. XXXX, bytom P. XX, Y., proti odporkyne: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8 - 10, Bratislava, v konaní o starobnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. októbra 2017, č. k. 5Sd/10/2014-77, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. októbra 2017, č. k. 5Sd/10/2014-77, potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým súdom

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 5Sd/10/2014-77 zo dňa 17. októbra 2017 postupom podľa § 250q ods. 3 zákona č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 04. novembra 2013, č. XXX XXX XXXX X (ďalej len „rozhodnutie odporkyne o priznaní starobného dôchodku“), ktorým bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok v sume 370,- eur mesačne, ako aj rozhodnutie odporkyne zo dňa 4. novembra 2013, č. XXX XXX XXXX X (ďalej len „rozhodnutie odporkyne o odňatí invalidného dôchodku“), ktorým bolo rozhodnuté o tom, že navrhovateľovi od 16. októbra 2013 bude vyplácaný starobný dôchodok a súčasne od 16. januára 2014 mu bol odňatý invalidný dôchodok. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ v zákonnej lehote podal proti rozhodnutiu odporkyne, ktorým mu bol priznaný starobný dôchodok v sume 370,- eur mesačne opravný prostriedok, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie preskúmať s poukazom na jeho nepriaznivý

fyzický aj psychický stav ako aj na skutočnosť, že priznaná výška dôchodku je nízka. Krajský súd rozsudkom č. k. 5Sd/10/2014-31 zo dňa 14. apríla 2015 potvrdil rozhodnutie odporkyne, proti ktorému podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 7So/64/2015 zo dňa 30. marca 2017 tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že okrem napadnutého rozhodnutia odporkyňa zároveň dňa 04. novembra 2013 vydala aj ďalšie rozhodnutie, ktorým podľa ustanovenia § 81 ods. 1 a § 112 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) rozhodla tak, že od 16. októbra 2013 bude navrhovateľovi vyplácať starobný dôchodok v sume 370,- eur mesačne a súčasne od 16. januára 2014 sa mu odníma invalidný dôchodok v sume 267,40 eur mesačne. Dňom úpravy výplaty dôchodkov zanikol nárok na dôchodok, ktorého suma je nižšia. Aj keď mal v čase rozhodovania krajský súd aj o tomto rozhodnutí vedomosť, čo je zrejmé aj z vyjadrenia odporkyne, tak o ňom nerozhodol, keď potvrdil iba jedno rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku v sume 370,- eur mesačne, čím došlo k vade konania, spočívajúcej v odňatí možnosti navrhovateľa konať pre súdom. Vzhľadom na procesné pochybenie krajského súdu sa vecou samou Najvyšší súd Slovenskej republiky nezaoberal a krajskému súdu uložil v novom konaní preskúmať aj rozhodnutie odporkyne, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že navrhovateľovi od 16. októbra 2013 bude vyplácaný starobný dôchodok a súčasne od 16. januára 2014 mu bol odňatý invalidný dôchodok.

3. Krajský súd ďalej poukázal na to, že z obsahu administratívneho spisu odporkyne zistil, že navrhovateľ požiadal odporkyňu o priznanie starobného dôchodku žiadosťou zo dňa 17. októbra 2013, ktorý žiadal priznať od 16. októbra 2013. Dôchodkový vek navrhovateľ dosiahol dovŕšením 62 rokov veku dňa XX. C. XXXX a k tomuto dňu získal navrhovateľ 15 190 dní obdobia dôchodkového poistenia, t. j. 41 rokov a 125 dní. Priemerný osobný mzdový bod je 0,8091. Na výpočet dôchodku sa podľa § 79a zák. č. 461/2003 Z.z. použil priemerný osobný mzdový bod 0,8670, z ktorého bol vypočítaný invalidný dôchodok navrhovateľa pretože je vyšší. Aktuálna dôchodková hodnota platná k 16. C. XXXX bola vo výške 10,0098 eur. Suma starobného dôchodku určená podľa zák. č. 461/2003 Z.z., patriaca za obdobie dôchodkového poistenia do vzniku nároku na starobný dôchodok je 358,-eur mesačne, a je určená ako súčin priemerného osobného mzdového bodu (0,8670), obdobia dôchodkového poistenia (41,3425) a aktuálnej dôchodkovej hodnoty (10,0098). Z evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia navrhovateľa krajský súd zistil, že bol zamestnaný aj vo zvýhodnenej pracovnej kategórii, a to v AI a A tak, ako to vyplýva aj z osobného listu dôchodkového poistenia. S prihliadnutím na uvedené bolo potrebné postupovať podľa § 274 ods. 1 a 2 zák. č. 461/2003 Z.z. a výpočet výšky starobného dôchodku realizovať aj podľa právnej úpravy účinnej do 31. decembra 2003, t. j. zákona č. 100/1988 Zb. Suma starobného dôchodku navrhovateľa podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 bola určená z priemerného mesačného zárobku 101,32 eur za roky 2008, 2002, 2001, 2000, 2003. Započítaná doba zamestnania je 39 rokov, pričom na dobu zamestnania pred 18. roku veku sa neprihliada. Starobný dôchodok je 78 % priemerného mesačného zárobku, t. j. 79,10 eur mesačne. K uvedenej sume patrí úprava podľa zákona č. 306/2002 Z.z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z. o 130,90 eur mesačne, na 210 eur mesačne a zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z.z. o 12,60 eur mesačne na 222,60 eur mesačne. Suma starobného dôchodku navrhovateľa vypočítaná podľa zák. č. 461/2003 Z.z. je 358,80 eur mesačne a suma starobného dôchodku vypočítaná podľa zákona č. 100/1988 Zb. je 222,60 eur mesačne.

4. Z administratívneho spisu odporkyne krajský súd tiež zistil, že navrhovateľ bol na základe rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 11. januára 2011 poberateľom invalidného dôchodku, ktorý mu bol priznaný od 06. mája 2009 v sume 241,20 eur mesačne, zvýšený od 01. januára 2010 na sumu 248,60 eur mesačne. Ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok bol navrhovateľovi vyplácaný invalidný dôchodok v sume 267,40 eur mesačne.

5. Z administratívneho spisu odporkyne tiež vyplýva, že navrhovateľ bol dôchodkovo poistený aj na území Českej republiky, kde vykázal dobu dôchodkového poistenia v rozsahu 1581 dní. Rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia zo dňa 01. októbra 2014, č. XXX XXX XXX/XXX, bol navrhovateľovi priznaný od 16. júla 2014 starobný dôchodok v sume 1.228 Kč mesačne.

6. Krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa pri posudzovaní nároku navrhovateľa na starobný dôchodok a jeho výpočte, ako aj rozhodovaní o odňatí invalidného dôchodku postupovala správne a v súlade s platnou právnou úpravou. V správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav a z neho bol vyvodený aj správny právny záver. Odporkyňa pri výpočte výšky starobného dôchodku navrhovateľa zohľadnila všetky preukázané doby dôchodkového poistenia i vymeriavacie základy tak, ako boli potvrdené v evidenčných listoch dôchodkového zabezpečenia jeho zamestnávateľmi, resp. potvrdené Sociálnou poisťovňou, pobočka Spišská Nová Ves za obdobie dôchodkového poistenia ako SZČO. Keďže navrhovateľ vykázal dobu dôchodkového poistenia v trvaní 1581 dní aj na území Českej republiky, na podnet odporkyne si uplatnil nárok na starobný dôchodok aj u Českej správy sociálneho zabezpečenia, ktorá rozhodla o priznaní starobného dôchodku navrhovateľovi za obdobie dôchodkového poistenia vykázané v Českej republike so zohľadnením aj doby dôchodkového poistenia, získaného na území Slovenskej republiky v súlade s čl. 56 a čl. 52 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia. V konaní bolo nepochybne preukázané, že navrhovateľ splnil podmienky pre nárok na starobný dôchodok dňa XX. C. XXXX, kedy dovŕšil dôchodkový vek 62 rokov.

7. Keďže v období do 31. decembra 2003 pracoval navrhovateľ vo zvýhodnenej pracovnej kategórii A I., bolo povinnosťou odporkyne pri posudzovaní nároku navrhovateľa na starobný dôchodok a jeho výpočte postupovať v súlade s § 274 ods. 1 a 2 zák. č. 461/2003 Z.z., pričom v zmysle uvedeného odporkyňa správne vypočítala starobný dôchodok navrhovateľa podľa zák. č. 100/1988 Zb. účinného do 31. decembra 2003, ako aj podľa zák. č. 461/2003 Z.z. účinného od 01. januára 2004. Porovnaním výšky týchto dôchodkov zistila, že starobný dôchodok vypočítaný podľa zák. č. 461/2003 Z.z. vo výške 370,- eur mesačne je vyšší ako starobný dôchodok vypočítaný podľa zák. č. 100/1988 Zb. vo výške 222,60 eur mesačne, a preto v zmysle § 274 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. navrhovateľovi napadnutým rozhodnutím priznala starobný dôchodok vyšší. V tejto súvislosti poukázal krajský súd aj na správnosť aplikácie § 79a zák. č. 461/2003 Z.z., v zmysle ktorého odporkyňa pri výpočte výšky starobného dôchodku použila priemerný osobný mzdový bod, z ktorého bol vypočítaný invalidný dôchodok navrhovateľa (0,8670), pretože tento je vyšší ako priemerný osobný mzdový bod vypočítaný pre účely výpočtu starobného dôchodku (0,8091).

8. K námietke navrhovateľa týkajúcej sa zhoršovania zdravotného stavu krajský súd uviedol, že túto nie je možné akceptovať, pretože odporkyňa vzhľadom na súbeh jeho dôchodkov ku dňu XX. C. XXXX. (starobný a invalidný) pri porovnávaní výšky dôchodkov v zmysle § 81 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení platnom v čase vydania rozhodnutia vychádzala z právoplatného rozhodnutia o invalidnom dôchodku, ktorý bol následne valorizovaný, pričom v konaní navrhovateľ nepreukázal, že by do uvedeného dňa súbehu nárokov požiadal o zvýšenie invalidného dôchodku z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu, resp. že by bol poberateľom vyššieho invalidného dôchodku, než z akého vychádzala odporkyňa. Uvedené však bolo predmetom rozhodnutia zo dňa 04. novembra 2013, ktorým podľa § 81 ods. 1 a § 112 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. bol navrhovateľovi od XX. C. XXXX odňatý invalidný dôchodok v sume 267,40 eur mesačne s tým, že od toho istého dňa sa mu vypláca starobný dôchodok v sume 370,- eur mesačne.

9. K námietke navrhovateľa týkajúcej sa nezohľadnenia jeho zárobkov za roky 1970 až 1984, krajský súd uviedol, že keďže v rozhodujúcom období v súlade s § 63 ods. 6 v spojení s § 63 ods. 7 zák. č. 461/2003 Z.z. získal 22 kalendárnych rokov za ktoré možno určiť osobný mzdový bod, nebolo možné rozšíriť rozhodujúce obdobie aj pred rok 1984.

10. Krajský súd zväzil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami podľa ustanovenia § 250q ods. 3 OSP, aplikovaného v súlade s § 492 ods. 1 SSP, napadnuté rozhodnutie odporkyne zo dňa 04.11.2013, č. XXX XXX XXXX X, ktorým bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok v sume 370 eur mesačne, ako aj rozhodnutie odporkyne zo dňa 04.11.2013, č. XXX XXX XXXX X., ktorým bolo rozhodnuté o tom, že navrhovateľovi od

16.10.2013 bude vyplácaný starobný dôchodok a súčasne od 16.01.2014 mu bol odňatý invalidný dôchodok, ako zákonné potvrdil.

11. Právo na náhradu trov konania krajský súd v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 OSP s použitím § 250l ods. 2 OSP, navrhovateľovi nepriznal, pretože v konaní úspešný nebol.

II.

Odvolaie navrhovateľa

12. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom poukázal na to, že výpočet sumy 358,80 eur zahŕňal jeho najhoršiu etapu života, keď raz pracoval v Českej republike a raz v Slovenskej republike. Navrhovateľ namietol postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keď vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

13. Poukázal na to, že súd nezobral do úvahy jeho osobné problémy, pričom nevedno prečo poukazuje na dôchodok vyplácaný v Českej republike, keď celá problematika trvá naďalej.

14. Navrhovateľ uviedol, že bol informovaný, že príde o 12 % z výpočtu z dôchodku, výpočet kategórie od roku 1970 do roku 1987 stratí, keď pôjde do predčasného dôchodku. Nakoľko čakal do 62 rokov, stratil zápočet z najlepšie hodnotených rokov.

15. Navrhovateľ žiadal súd o nezávislý výpočet jeho dôchodku. Zároveň poukázal na arogantné vybavovanie pri invalidnom a starobnom dôchodku.

III.

Vyjadrenie odporkyne

16. Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa považovala uvedené dôvody za neopodstatnené, a preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

17. K námietke navrhovateľa ohľadne zohľadnenia jeho zárobkov za roky 1970 až 1984 odporkyňa uviedla, že rozhodujúce obdobie bolo určené v súlade s § 63 ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. ako kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodok, čo v prípade navrhovateľa sú roky 1984 až 2012. Nakoľko navrhovateľ získal v rozhodujúcom období 22 kalendárnych rokov za ktoré možno určiť osobný mzdový bod, nebolo potrebné rozšíriť rozhodujúce obdobie pred rok 1984.

IV.

Posúdenie veci odvolacím súdom

18. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom účinnosti tohto zákona, t. j. pred 1. júlom 2016, sa dokončia podľa doterajších predpisov. Keďže v prejednávanej veci ide o vec podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd ďalej konal podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

20. Podľa ustanovenia § 65 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenc má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovíšil dôchodkový vek.

21. Podľa § 65 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. účinného do 31.07.2016 dôchodkový vek je 62 rokov veku

poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 66 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. suma starobného dôchodku sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty; § 63 ods. 1 tretia veta a štvrtá veta platia rovnako.

23. Podľa § 63 ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. rozhodujúce obdobie na zistenie priemerného osobného mzdového bodu sú kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodkovú dávku, s výnimkou kalendárnych rokov pred 1. januárom 1984, ak tento zákon neustanovuje inak. Z rozhodujúceho obdobia sa vylučujú obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 62 ods. 2 prvej vety alebo § 255 ods. 3 prvej vety, alebo obdobie dôchodkového poistenia, za ktoré nemožno určiť osobný mzdový bod, ak tieto obdobia trvali celý kalendárny rok.

24. Podľa § 63 ods. 7 zák. č. 461/2003 Z.z., ak v rozhodujúcom období určenom podľa odseku 6 nie je najmenej dvadsaťdva kalendárnych rokov, predlžuje sa rozhodujúce obdobie pred 1. január 1984 postupne tak, aby v ňom bolo dvadsaťdva kalendárnych rokov podľa odseku 6. Ak poistenec ani po tomto predĺžení nemá dvadsaťdva kalendárnych rokov podľa odseku 6, zisťuje sa priemerný osobný mzdový bod z tohto nižšieho počtu kalendárnych rokov.

25. Podľa § 79a zák. č. 461/2003 Z.z. suma starobného dôchodku a predčasného starobného dôchodku poistenca, ktorý poberá alebo poberal invalidný dôchodok, sa nesmie určiť z nižšieho priemerného osobného mzdového bodu, než z ktorého sa určila suma invalidného dôchodku.

26. Podľa § 274 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. účinného do 30.06.2015, nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

27. Podľa § 274 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. suma starobného dôchodku, pomerného starobného dôchodku a invalidného dôchodku, na ktorý vznikne nárok podľa odseku 1, nesmie byť nižšia ako suma určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, a to vrátane úpravy dôchodku a zvýšenia dôchodkov prislúchajúcich podľa osobitného predpisu. To platí aj vtedy, ak sa suma dôchodkov uvedených v prvej vete určuje na účely určenia sumy vdovského dôchodku, vdoveckého dôchodku alebo sirotského dôchodku.

28. Podľa § 81 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z., ak poberateľ invalidného dôchodku splní podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku, vypláca sa dôchodková dávka, ktorej suma je vyššia. Pri rovnakej sume týchto dôchodkových dávok vypláca sa dôchodková dávka, ktorú si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty dôchodkových dávok pre súbeh ich nárokov zaniká nárok na dôchodkovú dávku, ktorá sa nevypláca. Ak poistenec splnil podmienky nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 a 2 alebo podľa § 70 ods. 1 a poberá invalidný dôchodok podľa § 266, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorého suma je vyššia; druhá veta a tretia veta platia rovnako.

29. Podľa § 21 ods. 1 písm. e) zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný, najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň 60 rokov

30. Podľa § 22 ods. 1 písm. c) zák. č. 100/1988 Zb. základná výmera starobného dôchodku tvorí 50 % priemerného mesačného zárobku.

31. Podľa § 22 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb. k základnej výmere sa občanom uvedeným v odseku 1 písm. a) a b) od 21. roka a ostatných od 26. roka zamestnania pripočítajú za každý rok zamestnania
I. pracovnej kategórie 2 %,
II. pracovnej kategórie 1,5 % a

III. pracovnej kategórie 1 %
priemerného mesačného zárobku.

32. Podľa § 22 ods. 3 zák. č. 100/1988 Zb. pre zvýšenie podľa odseku 2 sa hodnotí iba doba zamestnania po dosiahnutí veku 18 rokov do vzniku nároku na starobný dôchodok.

33. Podľa § 22 ods. 5 zák. č. 100/1988 Zb., ak občan bol zamestnaný v zamestnaniach rôznych pracovných kategórii, vypočíta sa pre zvýšenie základnej výmery podľa odseku 2 do doby 20 alebo 25 rokov zamestnania vždy najprv doba zamestnania III. pracovnej kategórie, potom doba zamestnania II. pracovnej kategórie a naposledy doba zamestnania I. pracovnej kategórie.

34. Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. priemerný mesačný priemer hrubých zárobkov dosiahnutých v piatich zárobkovo najlepších kalendárnych rokoch v rozhodujúcom období; ak prichádza do úvahy viac rozhodných období, je priemerným mesačným zárobkom mesačný priemer hrubých zárobkov z toho rozhodného obdobia, v ktorom je tento priemer najvyšší.

35. Podľa § 12 ods. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Zb. rozhodným obdobím je obdobie desiatich po sebe nasledujúcich kalendárnych rokov pred rokom, v ktorom vznikol nárok na dôchodok.

36. Odvolací súd s prihliadnutím na § 219 ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov krajského súdu, pričom vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, a preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti uvádza nasledovné.

37. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o priznaní starobného dôchodku navrhovateľovi, ako aj rozhodnutia odporkyne o odňatí invalidného dôchodku dňom priznania nároku na vyplácanie starobného dôchodku.

38. Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ podal žiadosť o starobný dôchodok dňa XX. C. XXXX, pričom podaním žiadosti o túto dávku sa začalo konanie o dávke. Navrhovateľ splnil podmienky nároku na starobný dôchodok k XX. C. XXXX., t. j. dovŕšením dôchodkového veku. V konaní o dôchodkových dávkach platí zásada, resp. vykladané pravidlo, podľa ktorého na posúdenie nároku na dôchodok a na jeho sumu sú rozhodujúce právne predpisy účinné v čase splnenia podmienok nároku na dôchodok. Každá zásada ale platí potiaľ, pokiaľ zákon neustanoví výnimku, teda neustanoví inak.

39. Z osobného listu dôchodkového poistenia, ktorý tvorí prílohu preskúmaného rozhodnutia odporkyne o priznaní starobného dôchodku odvolací súd zistil, že počet dní obdobia dôchodkového poistenia do vzniku nároku na dôchodok u navrhovateľa je 15 090 dní, t. j. 41 rokov a 125 dní.

40. Navrhovateľ splnil podmienky nároku na starobný dôchodok dňa XX. C. XXXX, a teda v zmysle § 63 ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. rozhodujúce obdobie na zistenie priemerného osobného mzdového bodu zahŕňa kalendárne roky 1984-2012. Nakoľko navrhovateľ v rozhodujúcom období získal podľa osobného listu dôchodkového poistenia za rozhodujúce obdobie 1984-2012 spolu 7 740 dní, t. j. 21 rokov a 20 dní, pričom rozhodujúcimi obdobiami boli kalendárne roky 1984-2003 a 2008-2009, t. j. 22 kalendárnych rokov, tak v zmysle § 63 ods. 7 zák. č. 461/2003 Z.z. sa rozhodujúce obdobie nepredlžovalo o obdobie pred 1. január 1984.

41. Odvolací súd poukazuje tiež na skutočnosť, že nakoľko navrhovateľ vykázal dobu dôchodkového poistenia aj na území Českej republiky, tak Česká správa sociálneho zabezpečenia rozhodla o priznaní starobného dôchodku navrhovateľovi za obdobie dôchodkového poistenia vykázané v Českej republike so zohľadnením aj doby dôchodkového poistenia, získaného na území Slovenskej republiky v súlade s čl. 56 a čl. 52 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, pričom starobný dôchodok z dôchodkového poistenia Slovenskej republiky

možno navrhovateľovi priznať len v sume zodpovedajúcej obdobiu dôchodkového poistenia získaného podľa právnych predpisov Slovenskej republiky.

42. Z napadnutého rozhodnutia odporkyne o priznaní starobného dôchodku vyplýva, že postupovala správne, keď vypočítala výšku dôchodku navrhovateľa podľa ustanovení zák. č. 461/2003 Z.z. ako aj podľa ustanovení zák. č. 100/1988 Zb., pričom výpočet dôchodku podľa ustanovení zák. č. 461/2003 Z.z. je pre navrhovateľa výhodnejší ako výpočet podľa zák. č. 100/1988 Zb.

43. Odvolací súd má tiež za to, že krajský súd dostatočne s poukazom na § 81 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. zdôvodnil správnosť rozhodnutia odporkyne o odňatí invalidného dôchodku navrhovateľovi dňom priznania nároku na vyplácanie starobného dôchodku.

44. Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol a ani nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že odporkyňa pri výpočte jeho starobného dôchodku pochybila, resp. že v procese výpočtu činiteľov rozhodujúcich pre výšku jeho starobného dôchodku nevychádzala z údajov vyplývajúcich z administratívneho spisu, či nepostupovala v súlade so zákonom.

45. Na skutočnosti uvádzané navrhovateľom v odvolaní nemohol odvolací súd prihliadnuť, nakoľko žiadne zákonné ustanovenie odporkyni neumožňuje, aby zákonom ustanoveným postupom vypočítaný starobný dôchodok navýšila z dôvodov uvádzaných navrhovateľom.

46. Z preskúmaného rozhodnutia odporkyne vyplýva, že obdobie dôchodkového poistenia navrhovateľa zhodnotila na základe evidenčného materiálu založeného v administratívnom spise v súlade so zákonom. Svoj postup dostatočne, teda logicky a zákonne odôvodnila aj s poukazom na konkrétne ustanovenia dotknutých právnych predpisov.

47. Vzhľadom na uvedené skutočnosti senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky skonštatoval, že krajský súd nepochybil, keď preskúmané rozhodnutia odporkyne potvrdil. Z uvedených dôvodov rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. októbra 2017, č. k. 5Sd/10/2014-77, potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP ako vecne správny.

48. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Navrhovateľ nebol v tomto konaní úspešný a odporkyni právo na náhradu trov konania zo zákona neprináleží.

49. Toto rozhodnutie prijal senát v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.